

Er kommet hjem etter å ha tilbragt påskeferien i Hessdalen. Vi føler for å skrive ned litt av det vi opplevde.

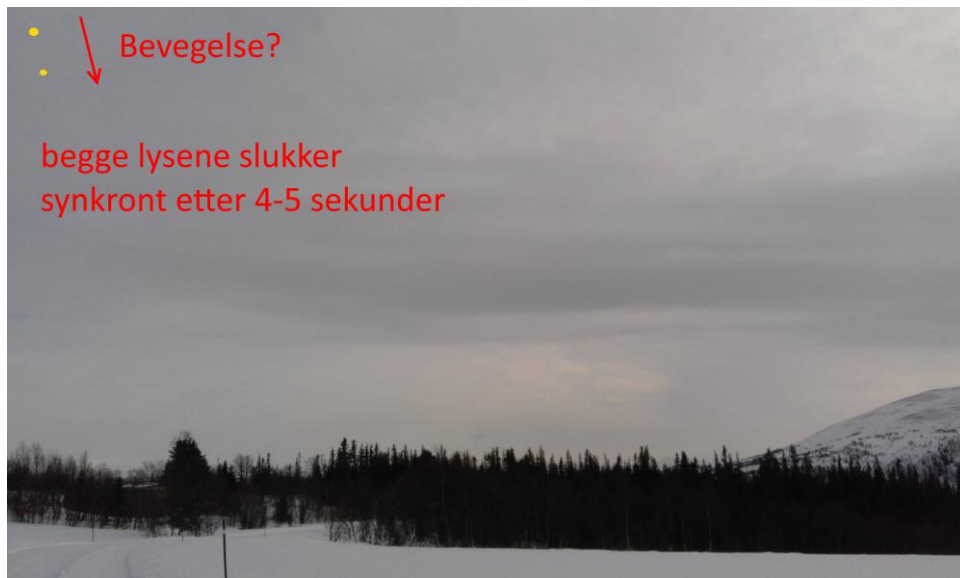
Min samboer og jeg ankom Hessdalen litt utpå formiddagen onsdag 28. mars. Vi hadde leid hytte på Hegseth, - midt i Hessdalen. Etter å ha pakket ut, dro vi inn til Båttjønndalen på ettermiddagen. Bortsett fra noen gaupespor og en aldeles storslagen natur, så vi lite av betydning her, - men flott var det.

Etter å ha spist en bedre middag, samt varmet oss litt foran peisen i hytta, kjørte vi opp på Aspåskjølen i nitida. Det var nesten fullmåne, minus 10 grader og helt stjerneklart.

Etter en stund, får jeg øye på noe jeg antar er et fly høyt på himmelen innover i selve Hessdalen. Dette ser ut til å ha kurs i retning av å passere over vår posisjon, men etter å ha fulgt med på lyset i bare fire-fem sekunder, blir det plutselig svakere og deretter helt borte. Merkelig! Dessverre så ikke min samboer dette, da hun sto med ryggen til akkurat da.

Like etterpå kom en bil opp på platået og stilte seg til med motoren på tomgang, - tydeligvis flere skuelystne denne kvelden. Det var ellers ganske kald vind, så vi bestemte oss for å gjøre retrett til bilen, og dra sørover dalen i stedet. Vi kjører helt inn til parkeringsplassen på Fjellheim, snur og kjører tilbake uten å se noe mer merkelig enn fly og lyssterke stjerner.

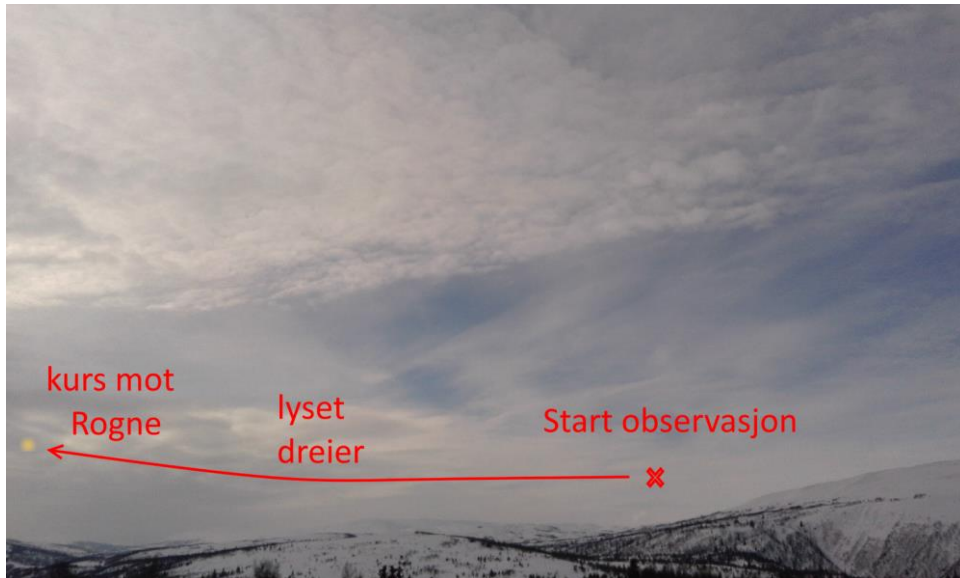
Tilbake på Aspåskjølen parkerer vi igjen i skogbrynet og går ut i kulda. Etter å ha stått der bare noen minutter, snur vi oss begge rundt på likt - og ser da to lyspunkter vertikalt, ett over og ett under, som lyser sterkere enn stjernene rundt. Dette blir i retning nord-øst. Vi ser på dette i noen få sekunder, så blir begge lysene svakere og forsvinner samtidig, - helt synkront. Vi mente begge at lysene lignet mer på lamper, enn på stjerner. Jeg mente dessuten å kunne se at de sakte beveget seg parallelt i retning bort fra oss, men min samboer registrerte ikke noen bevegelse. Uansett hadde vi fått litt å tygge på.



Neste dag, skjærtorsdag, gikk vi opp på Stordalshøgda ovenfor Hegseth. Fantastisk utsikt fra toppen både mot sør, vest og nord. På tur ned satte vi oss et stykke ned i fjellsida med en kopp kaffe, litt nøtter og sjokolade. Herfra så min samboer et flash mot horisonten av Finnsåhøgda.

Klokka ni hoppet vi i varmekjeldressene igjen, og kjørte opp på Aspåskjølen. I det vi skal sette oss i bilen, blir min samboer oppmerksom på et fly. Dette blinker i farger og har rett bane, men plutselig blir det borte. Min samboer stusset på dette, for det var skyfritt og flyet var godt over horisonten.

Vi parkerer på samme sted, og igjen er det fullstendig stjerneklart. Min samboer ser flere flash i ulike retninger. Etter en stund får vi øye på en "stjerne" langt inne i dalen. Men stjernen beveger seg, så vi går ut i fra at det er et fly. Dette beveger seg fra vest mot øst, tilsynelatende på tvers av Båttjønndalen. Etter en stund ser det ut til å dreie, og kursen blir da mer på skrå over Vårhuskjølen i retning Rogne. Vi ser da at det er et konstant gul-hvitt lys, og ingen blinking fra flylys. Dessuten ser det til å være lavere enn vanlig flyhøyde, og avstanden fra Aspåskjølen bort til lyset kan ikke være stor.



I det lyset nærmer seg Rogne blir det gradvis svakere, og forsvinner i løpet av et par sekunder, - som når en lampe dimmes ned.



Vi ser flere flash, blant annet ett jeg mener er rødt, litt til venstre for Rognefjell. Kulda jager oss etter hvert tilbake til bilen, og vi kjører på nytt sørover i dalen. Kort tid etter, på strekket mellom kjølen og Vårhus, - der hvor man ser den dype dalen mellom Vårhuskjølen og Aspåskjølen, får min samboer brått se et kjempestort lys foran Finnsåhøgda. Det varer bare et par sekunder, så er det borte. Jeg bremses bilen, men dessverre for sent til at jeg rekker å se lyset. Avstanden er vanskelig å anslå, men hun sier "midt i dalen". Fargen er gul-hvitt, lyset er stort og rundt og minner om månen - men ca. dobbelt så stort.



Dette setter et støkk i henne. Hun sier at lyset minnet mye om månen, og siden det nesten er fullmåne er hun inne på om det kan ha vært en refleks av månen hun har sett. Månen befant seg på dette tidspunktet i sør-øst.

Vi sjekket neste dag om det eksisterte noe i området som kunne ha reflektert månen, - f.eks. solcellepanel på taket av ei hytte e.l. - men uten å finne noe.

På veien inn til parkeringsplassen ser vi et fly med en stjerne litt nedenfor. Mens vi ser på flyet forsvinner stjerna. Dette mens det altså fortsatt er helt stjerneklart... Vi fortsetter inn til bomveien ved Fjellheim, snur og kjører nordover igjen til Aspåskjølen. Min samboer føler seg fortsatt skjelve og småkvalm etter opplevelsen med det store lyset, og har egentlig ikke lyst til å oppholde seg utenfor bilen. Det blåser og er bitende kaldt på Aspåskjølen, så vi trekker oss derfor tilbake til bilen og kjører ned til info-tavlene ved røde kors-hytta og står der med motoren på tomgang og varmeapparatet på maks effekt. Mens vi står der ser vi et nytt blå-hvitt flash over Fjellbekkhøgda.

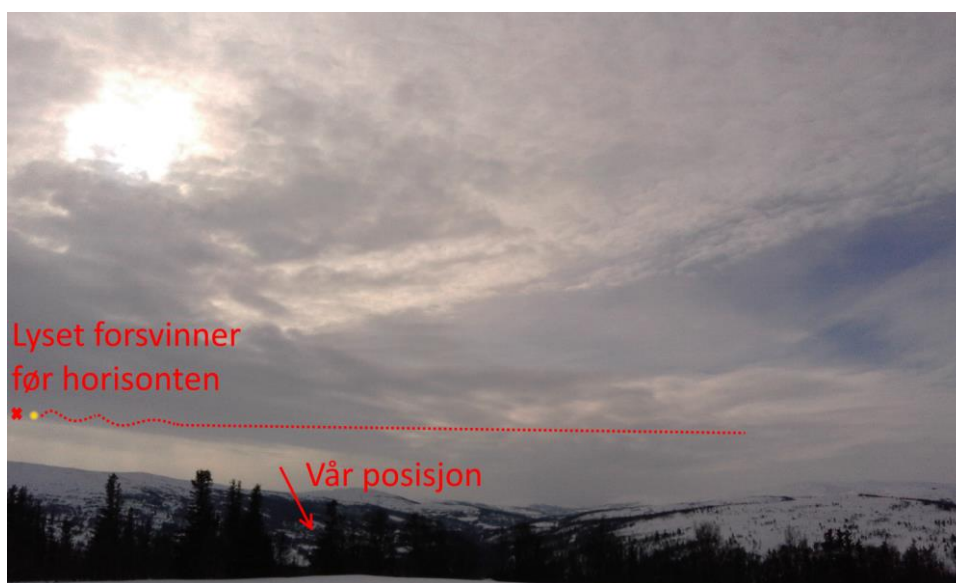
Dagen etter, langfredag, tar vi skiene fatt og går inn til Hessjøen. Fantastisk vær, og utrolig flott natur.

I skumringen, rundt klokka ni, ikler vi oss igjen aftenens antrekk: Varmekjeldress... Som de to kveldene før, kjører vi først til Aspåskjølen, deretter sørover i dalen. Rett etter at vi passerer Jenshaugen helt sør i dalen, ser vi ei "stjerne" komme til syne over fjellet, men nei, - "stjerna" beveger seg, så da må det vel være et fly da? Men igjen er det ingen blinking fra flylys, og det ser dessuten ut til å passere merkelig lavt i terrenget. Vi stopper bilen, og jeg fisker fram telefonen og filmer med mobilkameraet. Lyset er konstant, gul-hvitt, men ikke strålende. Vi slår av motoren for å høre om det er lyd, men hører ingenting. Terrenget er nokså flatt i dette området, uten referansepunkter, så det blir vanskelig å anslå avstand til lyset og størrelsen på det, men vi får følelsen av at det er relativt nært. Dessverre kommer det en bil imot, så vi blir nødt til å starte motoren og kjøre til side. I samme øyeblikk som billysene kommer på, "slukker" lyset på tilsvarende måte som vi har sett før; som en lampe som dimmes ned. Jeg hadde store forventninger til filmen jeg tok med telefonen, men tilbake på hytta blir jeg skuffet; - filmen viser en bitteliten lysprikk, og knapt nok det...

Neste dag, påskeaften, går vi på ski inn til Øyungen. Bakglatte ski er noe herk, men utsikten der inne er verdt strevet.

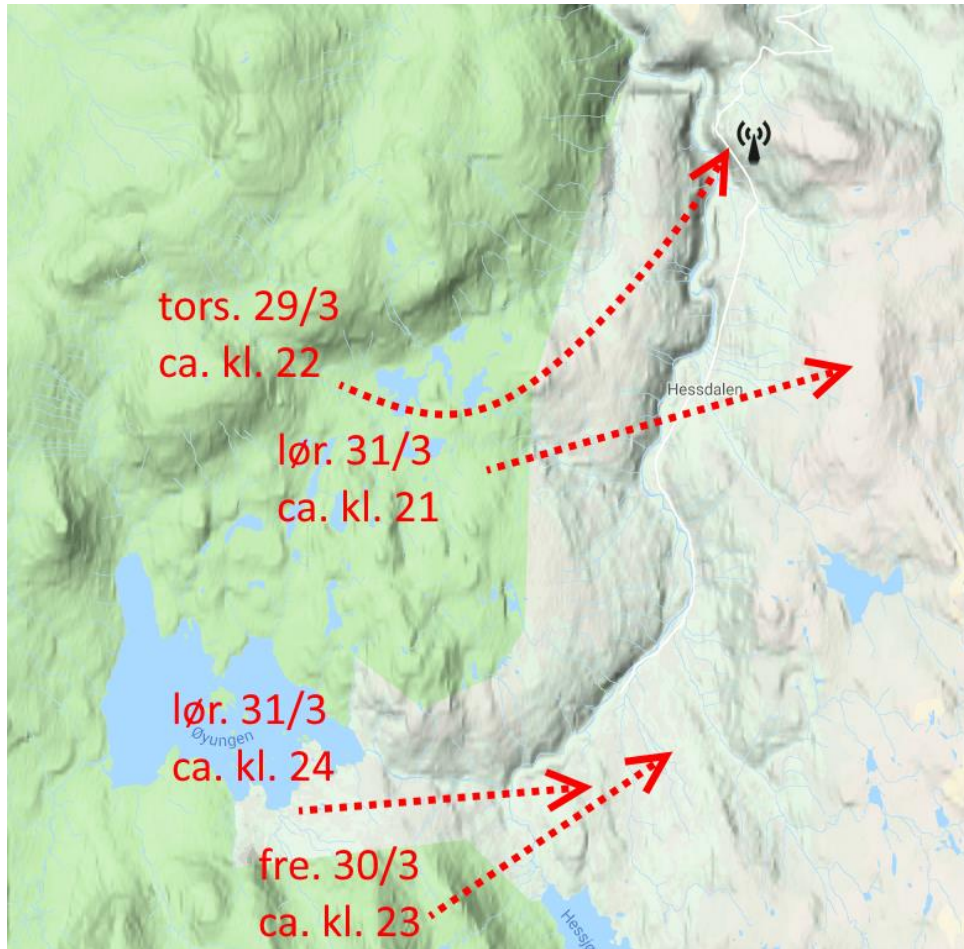
I skumringen, i det vi gjør oss klare til å kle på oss og gå ut, blir vi oppmerksomme på et lys vi ser gjennom hyttevinduet. Det minner mistenkelig om samme type lys vi har sett to kvelder på rad nå. Jeg åpner vinduet, tar fram mobilen og begynner å filme. Lyset er gul-hvitt, går i jevn bane over Hegsethøgda, skrått over Hessdalen, og mot fjellene på østsida av dalen. Lyset forsvinner før det når horisonten på fjellet, og på samme måte som vi har sett før - det bare dimmer ned.

Denne gangen registrerer vi imidlertid en slags bølgebevegelse de siste sekundene før det forsvinner. Det har hele tida mens vi har sett det hatt en helt strak og jevn bane, men de siste sekundene før det forsvinner "gynger" det opp og ned. Min samboer sier: "Er det bare meg, eller går det opp og ned nå?". Vi så altså det samme begge to. Selv om dette hendte i skumringen, og det fortsatt var noe dagslys, viser videofilmen lite eller ingenting. Man kan bare så vidt skimte en lysprikk som beveger seg på filmen om man skrur opp lysstyrke og kontrast på nesten maks.



Denne kvelden er det fullmåne. Måneskinnet danner en trolsk stemning, og det er dessuten blitt enda litt kaldere. På samme måte som de tidligere kveldene kjører vi først til Aspåskjølen og står ute så lenge det lar seg gjøre uten å risikere forfrysning, deretter kjører vi sørover inn til parkeringsplassen på Fjellheim. I samme øyeblikk som vi parkerer på Fjellheim, dukker det opp et lys i vest, retning Øyungen. Igjen tenker vi først stjerne, deretter fly, men ser ganske raskt at dette er samme type lys som vi nå har sett tre ganger tidligere. Vi slår av motoren, og går ut av bilen. Jeg forsøker å ta bilde med telefonen, mens min samboer filmer. I det lyset er foran oss, slukker det på samme vis som før, - men denne gangen synes vi å kunne registrere at det liksom blinker til litt før det slukker. Blinket så ut til å oppstå litt bak det gul-hvite lyspunktet, og fargen på dette blinket så ut til å være en anelse rødaktig. Vi blir stående litt for å se om det kanskje kommer tilbake, men ingenting hender. Det er minus 21 grader, så det gjør godt å få i gang både bil og varmeapparat igjen.



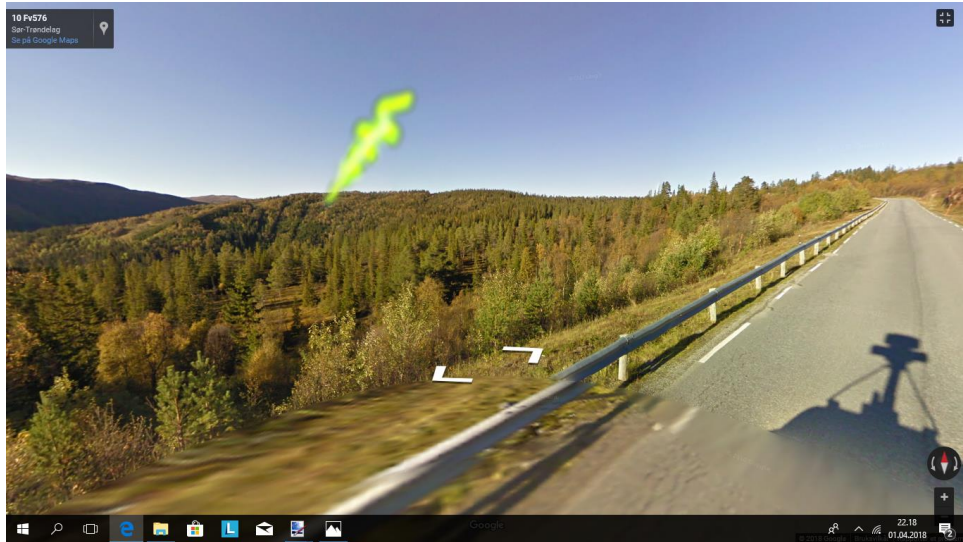


*(På kartet over har jeg forsøkt å tegne inn hvor vi så denne "typen" lys som hadde en klar bane som vi kunne følge over tid. Der hvor pilen starter indikerer omtrent hvor vi så lyset første gang, mens der hvor pilen slutter indikerer hvor lyset forsvant).*

Igjen kjører vi til Aspåskjølen. Min samboer ser en stjerne som liksom "faller ned" loddrett, står deretter stille en stund, for til slutt å slukne, dette mens jeg ser i en annen retning.

Tilbake i bilen, på tur ned fra Aspåskjølen får min samboer nok en gang se noe som setter en støkk i henne. Vi sitter og snakker om det store lyset hun så torsdagskvelden omtrent på samme sted, da hun plutselig roper DER og peker skrått bak seg. Jeg bråbremser og kaster hodet rundt - akkurat i tide til å se et stort lys like over Aspåskjølen. Omtrent på samme sted som vi forlot for bare få minutter siden.

Min samboer sa at fargen var grønn, mens den for meg - som så det i bare ett sekund - opplevdes som gult. Min samboer så dessuten en slags "strek" bak lyset. Hun mente lyset gikk ned i skogen - som om det landet, - eller styrtet.



Jeg tar en u-sving og vi kjører opp til Aspåskjølen igjen. Vi spøker med at parkeringsplassen vår kanskje er "opptatt"? Skal innrømme at pulsen var godt over hvilepuls i det vi kjører gjennom skogen bort til platået. Vi kan imidlertid ikke se spor eller merker av noe slag.

Vi drar etterhvert tilbake til hytta og snakker litt om opplevelsen før vi finner senga. Det er noe ubehagelig å tenke på at dette veldig store lyset - tilsynelatende - gikk i bakken på omtrent samme sted som vi befant oss like i forveien.

Påfølgende dag gikk med til pakking, utvask og hjemreise. Vi snakket om å gå litt rundt i området oppe på Aspåskjølen for om mulig finne spor, men lot det være. Snøen var dyp, og vi hadde en lengre biltur foran oss...

Det som slår meg etter disse fire kveldene i Hessdalen er at "aktiviteten" er såpass stor. Det hadde jeg slett ikke forventet, basert på det begrensede antallet observasjonsrapporter per år. Jeg har dessuten besøkt Hessdalen flere ganger tidligere, - oftest uten å se noen ting. Flere av de vi snakket med sier at de kun har sett fenomenet noen få ganger, og da blir det jo nesten flaut å fortelle at vi så fenomener hver eneste kveld, og til og med flere ganger per kveld disse dagene! I hvert fall lyset som passerte over Vårhuskjølen torsdag, og lyset over Hegseth, tvers over Hessdalen fredag, burde være godt synlig for befolkningen - dersom de da kikket ut vinduet på de aktuelle tidspunktene. Ikke vet jeg, men kanskje er "aktiviteten" i området økende?

Uansett, en fantastisk innholdsrik påskeferie, og på bilturen hjem var vi allerede i gang med å planlegge neste tur til Hessdalen.